

Resume af fredagsprædiken af Hazrat Khalifatul-Masih V holdt 01-05-2020

(Fandt sted i Mubarak Moskéen i Islamabad, Storbritannien)

Den Lovede Messias'^{as} ydmyge tjenere

Huzoor^{aba} indledte sin fredagsprædiken med *tashahhud* og Al-Fatihah.

Herefter sagde Huzoor^{aba}, at han ville fortælle om nogle ydmyge tjenere af Islams Ahmadiyya Menighed som var gået bort for nyligt. Alle disse var gode eksempler på hvordan man ved at indtræde i den Lovede Messias'^{as} menighed kan skabe en moralsk og spirituel reformation i sig selv. De alle foretrak troen frem for det verdslige.

Den første blandt disse var Zulfiqar Ahmad Sahib Damaniq, som var missionær i Indonesien. Han var en person med ophøjede moralske egenskaber. Han var en god planlægger og organisator, og plejede at planlægge og organisere menighedens aktiviteter som han havde ansvar for med stor iver og ekspertise. Selv da han i sine senere dage var blevet syg, plejede han at deltage i menighedens aktiviteter på trods af sin sygdom. Folk blev forundret over denne indre styrke som han udviste ved ikke at holde sig tilbage fra menighedens aktiviteter selv i en tilstand af sygdom. Mange blev ledt til Islam Ahmadiyya gennem hans bestræbelser for Islam. Huzoor^{aba} bad for den afdødes sjæl.

Den næste person som Huzoor^{aba} nævnte var Dr. Pir Muhammad Nakiuddin Sahib fra Pakistan. Han var efterkommer og i slægt med flere af den Lovede Messias'^{as} sahaba. Han var qazi¹ for Ahmadiyya Menigheden i Islamabad i Pakistan. Af profession var han læge, og bestræbte sig hele sit liv på at tjene de

¹ Dvs. dommer i menighedens interne retsvæsen (Forfatter).

syge med en dyb inderlighed og sympati. Han var en meget lærd og erfaren læge, men anså aldrig sig selv for at være den der havde magten til at kurere nogen. Denne egenskab anså han kun Allah den Ophøjede for at eje. Han plejede at sige, at en læge blot kan gøre et forsøg på at kurere nogen med Allahs hjælp, men i sidste ende er det kun Allah der kan kurere nogen. Han var meget aktiv med at udbrede Islam Ahmadiyyas budskab til folk, og flere indtrådte i menigheden gennem hans bestræbelser. Han havde et meget nært forhold til Allah den Ophøjede. Dette nære forhold til Allah kom bl.a. til udtryk gennem opfyldelsen af hans bønner samt diverse drømme og visioner som plejede at gå i opfyldelse. Han havde en stor kærlighed til khilafat, og plejede også at styrke andre folks forhold til khilafat. Da Covid-19-krisen startede blev han ikke hjemme, men risikerede sit liv for at tage ud og behandle de syge. Han plejede at behandle ca. 50% af sine daglige patienter gratis. Han fik en eksemplarisk opdragelse af sine forældre og lærte at bede sine daglige bønner fra en meget ung alder. Han døde som følge af at blive syg af Covid-19.

Den næste Huzoor^{aba} nævnte var Ghulam Mustafa Sahib, som plejede at tjene menigheden i diverse roller. Han plejede at arbejde i Huzoors^{aba} privat sekretær kontor, og fik også mulighed for at arbejde som køkkenmedarbejder i menighedens storkøkken kaldet *Langar* samt khilafats sikkerhedshold *Hifazat-e-Khas*. Han var en mand med en stærk tro og ophøjede moralske egenskaber. Han fik også muligheden for at finansiere opførelsen af en moské i sin barndomslandsby i Pakistan. Han havde en nært forhold af kærlighed til khilafat. Hans børn har udtrykt efter hans død, at deres far ikke var en højt uddannet mand, men gennem sine ophøjede livsprincipper, som han praktiserede gennem sit liv, overgik de fleste højtuddannede mennesker i viden og visdom. I sin tid indgik han i Islams Ahmadiyya Menighed som følge af en drøm hvori han havde set Hazrat Khalifatul-Masih III^{rh} instruere ham at indtræde i menigheden.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Huzoor^{aba} bad til sidst for alle de afdødes sjæle. De døde alle af Covid-19, og var derfor martyrer ifølge den Hellige Profets^{sa} og den Lovede Messias'^{as} udsagn om troende der dør af epidemier og pandemier.